

imidlertid vigtigt at sikre, at disse ikke spredes i miljøet, men holdes i så lukkede kredsløb som muligt.

Til dette formål er pantbelæggelse af farlige produkter et godt middel, idet pantordninger giver meget høj indsamlingsprocent. I øvrigt kan det oplyses, at den svenske opposition har pålagt den svenske regering at komme med forslag om en pantordning for batterier.

Den overvejende del af de batterier og akkumu-

latorer, der anvendes i dag, havner i dagrenovationen, hvorfra de spredes i miljøet. I miljøministerens redegørelse skønnes det, at kun ca. 10 pct. af de brugte batterier indsamles og sendes til Kommunekemi. Dog er indsamlingsprocenten højere for knapceller (de indsamles af bl.a. fotohandlere) og blyakkumulatorer, der for det meste tilbageleveres til autoophuggere.

Den samlede tungmetalbelastning fra batterier og akkumulatorer er i redegørelsen opgjort således:

Batteritype	År	Forbrug		Tungmetalindhold ton			Tungmetalbelastning ton		
		Antal mill	Mængde ton	Kviksølv Hg	Cadmium Cd	Bly Pb	Hg	Cd	Pb
Knapceller:									
Kviksølvoxid	85/86	2	3,9	1	-	-	0,4	-	-
Zink/luft og sølvoxid	84	5	11	0,11	-	-	0,04	-	-
Lithium	82	1	3	0	-	-	0	-	-
Alm. brunsten	82	38	2.800	0,3	0,3	-	0,3	0,3	-
Alkaliske	86	13	430	2,2	-	-	1,9	-	-
Lukkede nikkel/cadmium	85	1,2	75	-	9-11	-	-	9-11	-
Åbne nikkel/cadmium	82/86	?	50-300	-	2-24	-	-	1,8-22	-
Blyakkumulatorer	86	0,6-0,7	14.000	-	-	9.000	-	-	1.000
			-16.000			-10.000			-2.000

Ovennævnte opgørelse må dog tages med et gran salt, da der ikke er foretaget systematiske analyser af tungmetalbelastningen.

Bemærkninger til de enkelte punkter

ad 1

Det foreslås, at der indføres pant på alle batterier og akkumulatorer, da alle disse indeholder tungmetaller. Undlader man at lægge pant på batterier med lavt tungmetalindhold, vil det betyde accept af en ganske betydelig tungmetalforurening. Det skønnes således, at ca. 1/10 af kviksølvforureningen fra batterier stammer fra brunstensbatterier (der ifølge miljøministerens redegørelse ikke skal pantbelægges). Man må desuden forvente, at salget af netop disse batterier vil stige, hvis de ikke belægges med pant. Det betyder også, at alle batterier skal mærkes tydelige med PANT samt med pantbeløbets størrelse. Størrelsen af pantbeløbet bør ifølge forslagsstillerne være på ca. 20 pct. af produktets pris, således at motivationen til at smide produkterne væk mindskes, uden at der samti-

dig er for stor fristelse til at gå uden om systemet (f.eks. privat hjemtagning fra udlandet). For visse batterier bør pantbeløbet være større, medens det muligvis kan være lavere for akkumulatorer. Under alle omstændigheder bør der fastsættes et minimumsbeløb på f.eks. 5 kroner.

ad 2

Det foreslås, at der fastsættes en grænseværdi for kviksølv- og cadmiumindholdet i batterier. Denne kan mest hensigtsmæssigt fastsættes på det niveau, der er opnået enighed om i Nordisk Ministerråd. Her er der opnået enighed om 0,025 vægtprocent. Denne grænse er betydelig bedre end de grænser, der blev foreslået i det udkast til batteribekendtgørelse, som Folketingets miljøudvalg bad miljøministeren stille i bero i maj 1986.

Den er ligeledes bedre end den grænseværdi, der er vedtaget af de europæiske batterifabrikanters brancheorganisation. Den er på 0,15 vægtprocent kviksølv og målsat til 1990. En sådan grænseværdi betyder ikke, at pant er overflødig, men blot at tungmetalindholdet holdes nede, så længe det